

EZÜSTNET Egyesület

Látogatás a Magyar Nemzeti Galériában

Egyesületünk kis csapata 2013. október 3-án megtekintette az **Impresszionista és posztimpresszionista** remekműveket bemutató **festészeti kiállítást a Magyar Nemzeti Galériában.**

A rendezők a tárlat képeit néhány külföldi, köztük izraeli, de főleg hazai múzeumokból gyűjtötték csokorba a stílust reprezentálni. Az irányzat a 19. század második felétől a 20. század második évtizedéig virágzott. A művek téma- és stílusbeli azonosságot vagy hasonlóságot tükröznek, amelyek ugyan egymástól függetlenül alakultak ki, de a nemzetek közötti művészeti kapcsolatoknak, az egységesülő európai gazdasági- társadalmi körülményeknek és a szellemi életnek köszönhetően. A tárlat láttatja a magyar festészet francia kötődéseit. A kiállítás legfőbb vonzereje az, hogy az impresszionista stílust a korszak legnagyobb, főleg francia és hazai mesterek műveivel tárja elénk, bepillantást engedve ama festők művészetébe. Kivételes és egyedülálló alkalom tehát, hogy a francia impresszionizmus és posztimpresszionizmus olyan kiemelkedő mesterei, mint **Pissarro, Monet, Degas, Renoir, vagy Cézanne, Gauguin és Van Gogh,** magyar kortársaikkal együtt jelenjenek meg egy kiállításon. **Szinyei Merse Pál, Ferenczy Károly, Vaszary János, Fényes Adolf, vagy Mednyánszky László, Rippl-Rónai József** legismertebb alkotásait ilyen gazdag nemzetközi összefüggésben még soha nem láthatta a nagyközönség.

Az impresszió /"benyomás" latin kifejezés/ újfajta festői látásmódot és módszert jelent. Az alkotók a műterem falai közül kivonultak festőállványukkal a szabadba, hogy rögzítsék vásznaikon azt a pillanatnyi benyomást, ami éppen akkor tárult a szemük elé, azt a látványt, ami pillanatról pillanatra változhat. A tűnékeny jelenséget gyors és könnyed ecsetvonásokkal, szinte csak foltszerűen ábrázolták, mellőzve az elvárt kidolgozást és a kompozíció szigorú követelményeit. Emiatt kezdetben az eljárást gúnynévként emlegették, az így készült műveket mázsolmányoknak tartották.

Az újítók kezdetben csak magát a természetet ábrázolták főként az égboltot, a növényeket, a tárgyakat és előszeretettel a tükröző vízi világot gazdag színskálában erős hangulati hatást keltve.

Érdekes az összevetés ebből a szempontból Claud Monet / 1840-1926/ A megújuló természet, és Szinyei Merse Pál /1845-1920/ Virágzó szilvafák című festményeik között látva a téma és az ábrázolás hasonlóságát, noha egymástól függetlenül készültek.

Idővel a művészek már optikai ismeretekkel gazdagodva egyre egyénibb, merészebb színvilágot tártak fel, kedvelték a virradat és az alkonyat megannyi átmeneti színeit. Kísérletképpen sorozatban megfestettek egy bazilikát, vízben ringó csónakot vagy szénabogyót a nap különböző időpontjaiban rögzítve a fény és árnyék játékait. Majd ebben a színes világban, természeti közegben ábrázolták az abban tartózkodó embert, a dolgozó vagy szórakozó tömeget. Sok kép témája a nők folyóban történő ruhamosása vagy a ruhák teregetése, szárítása. Lenyűgöző látvány a témában Iványi-Grünwald Béla / 1867-1940 / Ruhaszárítás című képe.

A honi alkotások főképe Szinnyei-Merse Pál Majális című festménye.

A kiállítás gazdag anyaga két részre tagolódik abból a szempontból, hogy a művek külföldi vagy magyar festők művei, de amelyeket egységbe kapcsol a stílus- és témabeli azonosság vagy hasonlóság. Egyben a rendezőségnek lehetőség nyílt a sok hazai festőiskola, művésztelep munkásságának bemutatására.

Az **impresszionizmus** újólag hatott az európai piktúrára, szinte egységesítette azt, és átütő erejűvé vált a zenében és az irodalomban, különösen a költészetben is.

„Az alkonyat, a merengő festő fest:
Violára a lemenő felhőket.
S a szürke fákra vérző aranyat ken,

Majd minden színét a Tiszának adja,
Ragyog, ragyog a búbánat iszapja.
/ Magyar táj: így lát mélán egy magyar szem./

/ Juhász Gyula Magyar táj, magyar ecsettel /

Lejegyezte
Tóth Piroska

Claude Monet: *Impresszió, a felkelő nap* (1872).
A festmény az *impresszionizmus* névadója lett